

DE BOODSCHAP VAN SILO

Aantekening van de drukkers:

De Boodschap, gegeven door Silo in juli 2002, bestaat uit drie delen: het Boek, de Ervaring en de Weg.

Het Boek is reeds lang bekend als “ De Innerlijke Blik”.

De Ervaring is voorgesteld door middel van acht ceremonies.

De Weg is een geheel van overdenkingen en voorstellen.

In deze verzameling staat de complete Boodschap.

HET BOEK

DE MEDITATIE

1. Hier wordt verhaald, hoe een zinloos leven zinvol wordt en tot innerlijke voldoening leidt.
2. Hier is vreugde, liefde voor het lichaam, voor de natuur, voor de mensheid en voor de geest.
3. Hier verloochent men de offers, het schuldgevoel en de bedreigingen van het hiernamaals.
4. Hier is het aardse niet in tegenspraak met het eeuwige.
5. Hier wordt verteld over de innerlijke openbaring, die eenieder deelachtig wordt, door zorgvuldig te mediteren in een nederig zoeken.

II. BEREIDHEID OM TE BEGRIJPEN

1. Ik weet hoe je je voelt want ik kan mij in jouw toestand verplaatsen, maar jij weet niet hoe datgene wat ik zeg, ervaren wordt. Dus wanneer ik zonder eigenbelang spreek over wat de mens gelukkig en vrij maakt, is het de moeite waard dat je probeert te begrijpen.
2. Denk niet dat je gaat begrijpen door met mij in discussie te gaan. Als je gelooft dat je begrip zich verheldert door dit tegen te spreken, kun je het doen, maar in dit geval is het niet de weg die overeenkomt.
3. Mocht je mij vragen welke houding geschikt is, dan is dit mijn antwoord: grondig en zonder haast mediteren over wat ik je hier uitleg.
4. Mocht je antwoorden, dat je dringender zaken om handen hebt, dan zeg ik: als je de voorkeur geeft aan slapen of sterven, zal ik niets doen om me daar tegen te verzetten.
5. Breng ook niet naar voren dat de manier waarop ik de dingen zeg je niet aanstaat, want dat zeg je ook niet van de schil wanneer de vrucht je smaakt.
6. Ik belicht de dingen op de wijze die mij geschikt lijkt, en niet zoals diegenen zouden wensen die dingen nastreven die ver van de innerlijke waarheid afliggen.

III. DE ZINLOOSHEID

Na vele dagen ontdekte ik deze grote paradox: zij die de mislukking in hun hart droegen, waren in staat de uiteindelijke overwinning te behalen. Zij die zich triomfators voelden, bleven achter op de weg als plantaardige wezens van een diffuus en gedoofd leven. Na vele dagen ontsteeg ik de diepste duisternis en bereikte ik het licht, niet geleid door onderricht, maar door meditatie.

Aldus zei ik de eerste dag tot mijzelf:

1. Het leven heeft geen zin, als alles eindigt met de dood.
2. Iedere rechtvaardiging voor mijn daden, zowel afschuwelijke als uitstekende, is altijd weer een nieuwe droom, die leegte in mij achter laat.
3. God is iets dat ongewis is.
4. Het geloof is net zo onbestendig als het verstand en de droom.
5. Over "wat iemand dient te doen", kan men eindeloos redetwisten, en toch is er niets dat de verklaringen definitief zal ondersteunen.
6. "De verantwoordelijkheid" van degene die zich met iets verbindt, is niet groter dan de verantwoordelijkheid van degene die zich niet verbindt.
7. Ik beweeg me overeenkomstig mijn interessen en dit verandert mij niet in een lafaard, maar ook niet in een held.
8. "Mijn interessen" rechtvaardigen niets, nóch brengen ze iets in discredit.
9. "Mijn beweegredenen" zijn niet beter of slechter dan de beweegredenen van anderen.
10. De wreedheid schrikt mij af, maar daarom en op zichzelf is zij niet beter of slechter dan goedheid.
11. Wat vandaag door mij of door anderen gezegd is, geldt niet morgen.
12. Sterven is niet beter dan leven of niet geboren zijn, maar het is ook niet slechter.
13. Niet door onderricht, maar door ervaring en meditatie ontdekte ik, dat het leven geen zin heeft als alles eindigt met de dood.

IV. DE AFHANKELIJKHEID

De tweede dag.

1. Alles wat ik doe, voel en denk, hangt niet van mij af.
2. Ik ben veranderlijk en afhankelijk van de werking van de omgeving. Wanneer ik mijn omgeving of mijn "ik" wil veranderen, dan is het de omgeving die mij verandert. Dus zoek ik de stad of de natuur, maatschappelijke bevrijding, of een nieuwe strijd, die mijn bestaan rechtvaardigt... In elk van die gevallen brengt de omgeving mij ertoe voor een of andere houding te besluiten. Op die manier, laten mijn interesses en de omgeving mij op dit punt.
3. Dus zeg ik dat het er niet toe doet wat of wie beslist. Naar aanleiding daarvan zeg ik dat ik moet leven, daar ik mij in de situatie van leven bevind. Ik zeg dit alles, maar er is niets dat het rechtvaardigt. Ik kan een besluit nemen, aarzelen, of niets doen. In ieder geval is het ene voorlopig beter dan het andere, doch uiteindelijk is er geen "beter" of slechter".
4. Als iemand mij zegt, dat degene die niet eet, sterft, zal ik hem antwoorden, dat dit zeker zo is en dat hij, aangespoord door zijn behoeften, genoodzaakt is te eten, maar ik zal daar niet aan toevoegen dat zijn strijd voor eten zijn bestaan rechtvaardigt. Evenmin zal ik zeggen dat het slecht is. Ik zal eenvoudigweg zeggen dat het gaat om een individueel of collectief feit dat noodzakelijk is voor het levensonderhoud, maar zonder betekenis op het moment waarop men de laatste strijd verliest.
5. Ik zal bovendien zeggen dat ik solidair ben met de strijd van de armen, van de uitgebuite en van de vervolgte. Ik zal zeggen dat ik me "verwezenlijkt" voel met zo'n identificatie, maar ik zal begrijpen dat ik niets rechtvaardig.

V. VOORGEVOEL VAN DE ZIN

De derde dag.

1. Soms voorzag ik gebeurtenissen, die later plaats vonden.
2. Soms ving ik een verre gedachte op.
3. Soms beschreef ik plaatsen, die ik nooit bezocht.
4. Soms vertelde ik nauwkeurig wat gedurende mijn afwezigheid plaatsvond.
5. Soms werd ik door een immense vreugde overweldigd.
6. Soms werd ik bevangen door een alles omvattend begrijpen.
7. Soms bracht een volkomen éénwording mij in vervoering.
8. Soms verbrak ik mijn dagdromen en heb ik de werkelijkheid op een nieuwe manier gezien.
9. Soms heb ik iets dat ik voor de eerste keer zag herkent als opnieuw gezien.

...En dit alles stemde mij tot nadenken. Het is mij wel duidelijk, dat ik zonder deze ervaringen, het zinloze niet achter mij zou hebben kunnen laten.

VI. DROOM EN ONTWAKEN

De vierde dag.

1. Wat ik zie in mijn dromen kan ik niet voor werkelijk houden; evenmin wat ik zie in halfslaap; evenmin wat ik zie als ik wakker ben, maar voor mij uit zit te dromen.

2. Wat ik zie als ik wakker ben en zonder dagdromen, kan ik voor werkelijk houden. Dit gaat niet over dat wat mijn zintuigen registreren, maar over de activiteiten van mijn geest wanneer die zich betrekken op de gedachte “gegevens”. Want de naïve en twijfelachtige gegevens worden door de externe zintuigen en ook door de interne zintuigen en ook door het geheugen aangedragen. Wat geldt is dat mijn geest “weet” wanneer zij wakker is en “gelooft” wanneer zij slaapt. Zelden neem ik de werkelijkheid op een nieuwe manier waar en dus begrijp ik, dat wat normaal gesproken gezien wordt, op slaap of half-slaap lijkt.

Er bestaat een werkelijke manier van wakker zijn: Dat heeft mij ertoe gebracht om grondig over het voorgaande te mediteren en dat opende bovendien de deur voor mij naar de ontdekking van de zin van al wat leeft.

VII. AANWEZIGHEID VAN DE KRACHT

De vijfde dag.

1. Wanneer ik werkelijk wakker was, steeg ik steeds hoger op de weg van de herkenning.
2. Wanneer ik werkelijk wakker was en niet sterk genoeg om de bestijging voort te zetten, was ik in staat om de Kracht aan mijzelf te onttrekken. Zij was in mijn hele lichaam voelbaar. Alle energie was aanwezig tot in de kleinste cellen van mijn lichaam. Deze energie circuleerde en was sneller en intensiever dan het bloed.
3. Ik ontdekte, dat de energie zich op die plaatsen in mijn lichaam concentreerde die in beweging waren, en afwezig was, wanneer zij niet in beweging waren.
4. Gedurende ziekten was er een gebrek aan, of een opeenhoping van energie in de zieke lichaamsdelen. Maar, als de normale energiestroom zich weer kon herstellen, begonnen veel ziekten terug te wijken.

Sommige volken waren hiermee bekend en wisten door diverse handelingen, die ons heden onbekend zijn, de energie weer te herstellen. Sommige volken waren hiermee bekend en konden deze energie op anderen overdragen. En zo deden zich "verlichtingen" van inzicht voor en zelfs lichamelijke "wonderen".

VIII. CONTROLE VAN DE KRACHT

De zesde dag.

1. Er is een manier om de Kracht die door het lichaam circuleert, te sturen en te concentreren.
2. Er zijn controle punten in het lichaam. Wat we kennen als beweging, emotie en idee is daarvan afhankelijk. Wanneer de energie in die punten werkzaam is, ontstaan de motorische, gevoelsmatige en intellectuele uitingen.
3. Het ontstaan van diepe slaap, half-slaap of waaktoestand hangt samen met de meer interne of de meer oppervlakkige werking van de energie... Ongetwijfeld wijzen de stralenkransen die op religieuze afbeeldingen het lichaam of hoofd van de heiligen omgeven (of van de grote verlichte geesten), op dit energieverschijnsel, dat zich soms meer naar buiten toe manifesteert.
4. Er is een controlepunt van het waarachtig-wakker-zijn en er is een manier om de Kracht daar naar toe te leiden.
5. Wanneer de energie naar die plek wordt gevoerd, worden alle andere controlepunten in verhoogde mate geactiveerd.

Toen ik dit begreep en de Kracht naar dat hogere punt leidde, ervoer mijn hele lichaam de impact van een overweldigende energie, die mijn hele bewustzijn schokte, en ik steeg op naar een steeds groter inzicht. Maar ik herkende ook duidelijk dat ik tot in de donkerste diepten van mijn geest kon afdalen, als ik de controle over de energie verloor. Toen herinnerde ik mij de legenden over "hemelen" en "hellevuren" en zag de scheidingslijn tussen beide geestestoestanden.

IX. MANIFESTATIES VAN DE ENERGIE

De zevende dag.

1. Deze energie in beweging kon “zich losmaken” van het lichaam, zonder zijn eenheid te verliezen.
2. Deze gebundelde energie was een soort “dubbel lichaam” dat overeenkwam met de cenesthetische voorstelling van het eigen lichaam binnenin de voorstellingsruimte. Over het bestaan van deze ruimte, zowel als over de voorstellingen die overeenkwamen met de interne gewaarwordingen van het lichaam, gaven de wetenschappen, die de mentale verschijnselen behandelden, onvoldoende bericht.
3. De gesplitste energie (d.w.z.: voorgesteld als “buiten” het lichaam, of “gescheiden” van zijn stoffelijke basis), viel uiteen als beeld of werd correct weergegeven afhankelijk van de interne eenheid die degene, die zo te werk ging, had.
4. Ik kon vaststellen dat de “uittreding” van die energie die het eigen lichaam weergaf als “buiten” het lichaam, zich al voordeed vanuit de laagste geestesniveau's. In die gevallen was het de aanslag op de meest primaire eenheid van het leven, die dat antwoord voortbracht als bescherming van het bedreigde. Daarom waren in de trance van sommige mediums wiens bewustzijnsnivo laag was en wiens innerlijke eenheid in gevaar was, deze antwoorden onvrijwillig en niet herkend als door hen zelf voortgebracht, maar toegekend aan andere wezens.

De “spoken” of “geesten” van sommige volken of van sommige waarzeggers waren niets anders dan de eigen “dubbels” (de eigen weergaves), van die personen die zich door hen bezeten voelden. Daar hun mentale toestand verduisterd was (in trance), door verlies van controle over de Kracht, voelden ze zich beheerst door vreemde wezens, die soms opmerkelijke verschijnselen produceerden. Ongetwijfeld ondergingen veel “van de duivel bezetenen” zulke effecten. Doorslaggevend was dus de controle over de Kracht.

Dit veranderde volledig, zowel mijn opvatting over het dagelijks leven, als over het leven na de dood. Door deze overdenkingen en ervaringen begon ik geloof in de dood te verliezen en sindsdien geloof ik er niet meer in, zoals ik evenmin geloof in de zinloosheid van het leven.

X. ONMISKENBAARHEID VAN DE ZIN

De achtste dag.

1. Het werkelijke belang van het ontwaakte leven werd me duidelijk.
2. Het werkelijke belang van het vernietigen van de innerlijke tegenstrijdigheden, overtuigde mij.
3. Het werkelijke belang van het beheersen van de Kracht, om eenheid en continuïteit te bereiken, vervulde mij met vreugdevolle zin.

XI. HET CENTRUM VAN LICHT

De negende dag.

1. In de Kracht bevond zich het "licht", dat voortkwam uit een "centrum".
2. Het uiteenvallen van de energie veroorzaakte een verwijdering van het centrum. Dienovereenkomstig trad bij de bundeling en de ontwikkeling ervan dit centrum van licht in werking.

Het verbaasde mij niet in oude volken de verering van de Zonnegod aan te treffen en ik begreep dat, terwijl sommigen dit hemellichaam aanbaden omdat het leven schonk aan de aarde en de natuur, anderen in dat majestueuze lichaam het symbool van een grotere werkelijkheid herkenden.

Anderen gingen zelfs verder en ontvingen van dat centrum talrijke gaven, die soms als vuurtongen op de bezielden "neerdaalden", soms als lichtstralende bollen, soms als brandende braamstruiken die zich aan de bevreesde gelovige vertoonden.

XII. DE ONTDEKKINGEN

De tiende dag.

Gering doch belangrijk waren mijn ontdekkingen die ik aldus samenvat:

1. De Kracht circuleert onwillekeurig door het lichaam, maar kan gericht worden door een bewuste inspanning. Het bereiken van een gerichte verandering van het bewustzijnsniveau, biedt de mens een belangrijke glimp van bevrijding van de "natuurlijke" condities die zich lijken op te leggen aan het bewustzijn.
2. Voor de diverse werkingen ervan bestaan controlepunten in het lichaam.
3. Er zijn verschillen tussen de toestand van wereldijk-wakker-zijn en andere bewustzijns niveau's.
4. De Kracht kan geleid worden naar het punt van het werkelijk ontwaken (waarbij we onder "Kracht" de mentale energie verstaan die bepaalde beelden vergezelt en onder "punt" de plaatsing verstaan van een beeld in een "plek" van de voorstellingsruimte).

Deze gevolgtrekkingen deden mij in de gebeden van oude volken de kiem herkennen van een grote waarheid, die echter begon te tanen in de uiterlijke rituelen en oefeningen, die het innerlijk werk niet konden ontwikkelen dat, met perfectie doorgevoerd, de mens in contact brengt met zijn lichtbron. Tenslotte merkte ik dat mijn "ontdekkingen" geen ontdekkingen waren, maar dat ze te wijten waren aan de innerlijke openbaring, die elkeen ten deel valt, die zonder tegenstrijdigheden het licht zoekt in het eigen hart.

XIII. DE PRINCIPES

De houding ten aanzien van het leven en de dingen is anders, wanneer de innerlijke openbaring inslaat als de bliksem.

Door de stappen langzaam te volgen, mediterend over wat gezegd is en wat nog gezegd moet worden, kun je het zinloze veranderen in zin. Het is niet om het even wat je met je leven doet. Je leven dat aan wetten onderworpen is, is blootgesteld aan mogelijkheden, waartussen je kunt kiezen. Ik spreek niet over vrijheid. Ik spreek over bevrijding, over beweging, over proces. Ik spreek niet over vrijheid als iets rustigs, maar over het zich stap voor stap bevrijden, zoals iemand die zijn stad nadert, zich bevrijdt van de afstand die hij reeds op de weg heeft afgelegd. Dus "wat men dient te doen" hangt niet af van een verre, onbegrijpelijke en conventionele moraal, maar van wetten: wetten van leven, van licht, van evolutie.

Hier volgen de zogenaamde "Principes" die kunnen helpen bij het zoeken van de innerlijke eenheid.

1. Tegen de evolutie der dingen ingaan, is ingaan tegen zichzelf.
2. Wanneer je iets naar een eind forceert, produceer je het tegenovergestelde.
3. Verzet je niet tegen een grote kracht; treed terug, totdat deze zich verzwakt, en ga dan vastberaden voort.
4. Het is goed wanneer alle dingen samengaan en niet los van elkaar.
5. Als het je niet uitmaakt of het dag of nacht, zomer of winter is, heb je de tegenstrijdigheden overwonnen.
6. Wanneer je het plezier najaagt, dan kluister je je aan het lijden, maar zolang je je gezondheid niet op het spel zet, geniet dan zonder je geremd te voelen, wanneer de gelegenheid zich voordoet.
7. Wanneer je een einddoel nastreeft, leg je jezelf aan banden. Als je alles wat je doet, beschouwt als een einddoel in zichzelf, bevrijd je je.
8. Je zult je conflicten doen verdwijnen, wanneer je ze begrijpt in hun diepste wortel, niet wanneer je ze wilt oplossen.
9. Wanneer je anderen benadeelt, leg je jezelf aan banden. Maar als je niemand benadeelt, kun je in alle vrijheid doen wat je wilt.
10. Wanneer je anderen behandelt zoals je zelf behandeld wilt worden, bevrijd je je.
11. Het maakt niet uit in welk kamp de gebeurtenissen je geplaatst hebben. Wat van belang is, is dat je begrijpt, dat je geen enkel kamp gekozen hebt.
12. De tegenstrijdige of eenmakende handelingen stapelen zich in je op. Als je je handelingen van innerlijke eenheid herhaalt, zal niets je meer tegen kunnen houden.

Je zult zijn als een kracht van de Natuur, wanneer die op zijn doortocht geen weerstand ondervindt. Leer te onderscheiden, dat een moeilijkheid, een probleem of een hindernis niet het-zelfde is als tegenstrijd. Terwijl problemen je activeren, of zelfs aansporen, werkt tegenstrijd verlamdend en houdt je gevangen in een gesloten cirkel.

Wanneer je een grote kracht, vreugde en goedheid in je hart ervaart, of wanneer je je vrij en zonder tegenstrijdigheden voelt, wees daar dan ogenblikkelijk innerlijk dankbaar voor. Wanneer het tegenovergestelde je overkomt, vraag dan met vertrouwen, en de dankbaarheid die je innerlijk vergaard hebt, zal in weldaad herschapen en verrijkt tot je terugkeren.

XIV. DE GIDS VAN DE INNERLIJKE WEG

Als je, wat tot hier is uitgelegd begrepen hebt, kun je door middel van een eenvoudig werk de manifestatie van de Kracht goed ervaren. Welnu, een mentale houding in acht nemen die min of meer correct is (alsof het gaat om een geestelijke gesteltenis voor technisch handelen), is niet hetzelfde als een toon en een gevoelsmatige openheid aannemen die veel lijkt op die, die gedichten ingeven. Daarom neigt de taal die gebruikt is om deze waarheden over te dragen die houding te vergemakkelijken, die je makkelijker in aanwezigheid van de innerlijke waarneming plaatst en niet van een idee omtrent de "innerlijke waarneming".

Volg nu nauwlettend datgene, wat ik je hier ga uitleggen, daar het gaat over het innerlijk landschap dat je kunt tegenkomen in het werk met de Kracht, en over de richtingen die je aan je mentale bewegingen kunt geven:

"Over de innerlijke weg kun je gaan in duisternis of in licht. Let op de twee wegen, die zich voor je openen.

Als je toelaat dat je wezen zich naar duistere regionen lanceert, wint je lichaam de strijd en domineert. Dan zullen gewaarwordingen en verschijningen van geesten, krachten en herinneringen opduiken. Langs die weg glij je steeds dieper af. Daar zijn de Haat, de Wraak, de Bevreemding, het Bezit, de Jaloezie en het Verlangen om te Blijven. Als je nog verder afdalt, zullen Frustratie, Wrok, en al die dagdromen en verlangens bezit van je nemen, die dood en verderf onder de mensheid hebben gebracht.

Als je je wezen in lichtvolle richting stuwt, zul je bij ieder stap weerstand en vermoeidheid ondervinden. Deze vermoeidheid bij het opklimmen heeft een aantal oorzaken. Je leven weegt zwaar, je herinneringen wegen zwaar, je vroegere handelingen belemmeren de klim. Deze klim is moeilijk door de werking van je lichaam dat neigt te domineren.

In de stappen omhoog bevinden zich vreemde regionen met zuivere kleuren en onbekende geluiden. Vlucht niet voor de zuivering, die werkt als het vuur en die je afschrikt met zijn drogbeelden.

Verwerp de schrik en de ontmoediging. Verwerp het verlangen om naar lagere en duistere regionen te vluchten. Verwerp het vastzitten aan herinneringen. Blijf in innerlijke vrijheid, met onverschilligheid tegenover het droombeeld van het landschap, en ga vastberaden voort over het stijgende pad.

Het zuivere licht straalt over de toppen van de hoge bergketen en de wateren der duizend kleuren stromen temidden van onherkenbare melodieën naar kristallen hoogvlakten en weidevel-den.

Wees niet bang voor de druk van het licht, dat jou met steeds meer kracht van zijn centrum verwijderd. Absorbeer het als ware het een vloeistof of een wind, want daarin is waarachtig het leven.

Wanneer je in de grote bergketen de verborgen stad vindt, moet je weten waar de ingang is. Maar dit zul je weten op het moment waarin je leven getransformeerd is. Haar enorme muren zijn geschreven in figuren, zijn geschreven in kleuren, zijn "gevoeld".

In deze stad bewaart men wat gedaan is en wat nog gedaan moet worden... Maar voor jouw innerlijk oog is het doorschijnende ondoorschijnend. Ja, voor jou zijn de muren ondoordringbaar.

Neem de Kracht van de verborgen stad. Keer terug naar de wereld van het dense leven met een lichtvol voorhoofd en lichtvolle handen.”

XV. DE ERVARING VAN VREDE EN DOORSTROOM VAN DE KRACHT

1. Ontspan volledig je lichaam en kalmeer de geest. Stel je dan een doorzichtige en lichtstralende bol voor, die tot je neerdaalt om zich in je hart te vestigen. Je zult het moment herkennen waarop de bol ophoudt een beeld te zijn, om zich te transformeren in gewaarwording binnen in je borst.

2. Merk op hoe de gewaarwording van de bol zich langzaam uitzet vanuit je hart tot buiten het lichaam, terwijl je ademhaling ruimer en dieper wordt. Als de gewaarwording de contouren van je lichaam heeft bereikt, kun je de hele handeling daar beëindigen en de ervaring van innerlijke vrede registreren. Daarin kun je verblijven zolang het je goeddunkt. Trek dan die voorgaande expansie weer samen (waarbij je, als in het begin, weer aankomt bij het hart), om afstand te doen van je bol en de oefening kalm en gesterkt te eindigen. Dit werk wordt "ervaring van vrede" genoemd.

3. Maar als je daarentegen de doorstroom van de Kracht wil ervaren, zou je, in plaats van de expansie samen te trekken, hem moeten doen toenemen, waarbij je je emoties en je hele wezen daarin mee laat gaan. Probeer geen aandacht te schenken aan je ademhaling. Laat toe dat die op zichzelf werkt, terwijl je de expansie buiten je lichaam volgt.

4. Dit moet ik je echter herhalen: je aandacht dient op zulke momenten gericht te zijn op de gewaarwording van de bol die zich expandeert. Als dit je niet lukt, is het beter dat je stopt en het bij een volgende gelegenheid probeert. Als je de doorstroom niet produceert, zul je in ieder geval een interessante gewaarwording van vrede beleven.

5. Als je daarentegen verder bent gekomen, zul je de doorstroom beginnen te ervaren. Vanuit je handen en andere zones van het lichaam zal een gewaarwordingstoon tot je doordringen die verschilt van de gewoonlijke. Daarna zul je toenemende golvingen waarnemen en kort daarop zullen met kracht beelden en emoties in je opwellen. Laat dan toe dat de doorstroom zich produceert...

6. Bij het ontvangen van de Kracht zul je het licht of vreemde geluiden waarnemen, afhankelijk van je eigen gewoonlijke voorstellingswijze. In elk geval zal de ondervinding van de verruiming van het bewustzijn van belang zijn, waarvan een grotere helderheid en bereidwilligheid om te begrijpen wat er gebeurt, één van de indicatoren zal moeten zijn.

7. Wanneer je dat wenst, kun je deze merkwaardige toestand beëindigen (als die zich niet reeds vanzelf mocht hebben opgelost na verloop van tijd), door je voor te stellen of te voelen dat de bol zich samentrekt en daarna van je weggaat op de manier waarop die gekomen was toen je dit alles begon.

8. Het is van belang te begrijpen, dat vele verwarde bewustzijnstoestanden bijna altijd bereikt werden en zijn bereikt, door gelijksoortige mechanismen in beweging te zetten als de hier beschrevene. Natuurlijk omkleedt met vreemde rituelen of soms versterkt door routines van uitputting, motorische bandeloosheid, herhaling en houdingen die in alle gevallen de ademhaling verstoren en de algemene gewaarwording van het inwendig-lichamelijke verwringen. Je dient op dit terrein de hypnose, het medium verschijnsel en ook de werking van drugs te herkennen, die werkend langs een andere weg,

gelijksoortige verstoringen teweeg brengen. En natuurlijk hebben al de genoemde gevallen als kenmerk de niet-controle en de onwetendheid over dat wat gebeurt. Wantrouw zulke manifestaties en beschouw ze als eenvoudige “transtoestanden”, waar de onwetenden en de experimenteerders doorheen gegaan zijn en zelfs de “heiligen”, zoals de legenden vertellen.

9. Als je gewerkt hebt met het in acht nemen van het aanbevolene, kan het toch gebeuren dat je de doorstroom niet bereikt hebt. Dat moet je niet laten worden tot een brandpunt van bezorgdheid, maar het zien als een aanwijzing van gebrek aan innerlijke “losheid”, wat, veel spanning, problemen in de beeld-dynamiek en, kortom, fragmentatie in het gevoelsmatige gedrag zou kunnen weergeven... Iets dat bovendien aanwezig zal zijn in je dagelijkse leven.

XVI. PROJECTIE VAN DE KRACHT

1. Als je de doorstroom van de Kracht hebt ondervonden zul je kunnen begrijpen hoe verscheidene volken, die zich baseerden op gelijksoortige verschijnselen, maar zonder enig begrip ervan, riten en godsdiensten in beweging hebben gezet die zich later onophoudelijk vermenigvuldigd hebben. Doormiddel van het soort voorheen besproken ervaringen, voelden veel personen hun lichaam “gesplitst”. De ervaring van de Kracht gaf hen de gewaarwording dat zij deze energie buiten zichzelf konden projecteren.

2. De Kracht werd naar anderen “geprojecteerd” en ook naar voorwerpen die bijzonder “geschikt” waren om haar te ontvangen en te conserveren. Ik vertrouw erop dat het je niet moeilijk valt de functie, die bepaalde sacramenten in verschillende religies vervulden, te begrijpen en, eveneens, de betekenis van heilige plaatsen en van priesters die verondersteld werden “geladen” te zijn met de Kracht . Toen sommige voorwerpen met geloof werden aanbeden in de tempels en omgeven werden met ceremonie en ritueel, “gaven” zij stellig de door herhaald gebed geaccumuleerde energie aan de gelovigen terug. En dat men deze dingen bijna altijd bekeken heeft d.m.v. de uiterlijke verklaring ervan, volgens cultuur, ruimte, geschiedenis en traditie, is een beperking aan de kennis van de menselijke daad, wanneer de innerlijke basiservaring een essentieel gegeven is om dit alles te begrijpen.

3. Dit “projecteren”, “laden” en “teruggeven” van de Kracht zal ons verderop weer bezig houden. Maar ik zeg je nu al dat hetzelfde mechanisme zelfs blijft doorwerken in ontwijdde samenlevingen, waar de leiders en de mensen van prestige omgeven zijn met een speciale voorstelling voor degene die hen ziet en hen zou willen “aanraken”, of een stuk van hun kleding of van hun gebruiksvoorwerpen zou willen bemachtigen.

4. Want elke voorstelling van het “hoge” gaat vanaf het oog naar boven de normale lijn van de blik. En “hoog” zijn de persoonlijkheden die de goedheid, de wijsheid en de Kracht “bezitten”. En in de “hoogte” zijn de hiërarchieën en de machten en de vlaggen en de Staat. En wij, gewone stervelingen, moeten “stijgen” op de sociale ladder en ons koste wat kost dichterbij de macht brengen. Wat zijn we er slecht aan toe, dat we nog steeds door die mechanismen beheerst worden die overeenkomen met de innerlijke voorstelling, met ons hoofd naar “boven” en onze voeten aan de aarde gekleefd. Wat zijn we er slecht aan toe, wanneer men gelooft in die dingen (en men gelooft erin omdat zij hun “realiteit” hebben in de innerlijke voorstelling). Wat zijn we er slecht aan toe, wanneer onze uiterlijke blik niets anders is dan de genegeerde projectie van de innerlijke blik.

XVII. VERLIES EN ONDERDRUKKING VAN DE KRACHT

1. De grootste energieontladingen worden door ongecontroleerde handelingen veroorzaakt. Daartoe behoren: de onbeteugelde fantasie, de onbeheerste nieuwsgierigheid, mateloos geklets, de overmatige seksualiteit en de overdreven waarneming (het kijken, horen, proeven, etc. op buitensporige wijze en zonder doel). Maar je moet ook onderkennen dat velen zo handelen om hun spanningen, die anders pijnlijk zouden worden, te ontladen. Dit in aanmerking nemend en gezien de functie die zulke ontladingen hebben, zul je het met mij eens zijn dat het niet redelijk is ze te onderdrukken, maar dat het er om gaat ze te ordenen.
2. Wat de seksualiteit betreft, dien je het volgende op de juiste wijze te interpreteren: die lichaamsfunctie moet niet onderdrukt worden, omdat dit pijnlijke effecten en innerlijke tweestrijd voortbrengt. De seksualiteit richt zich op en voltooit zich in de daad zelf, maar het is niet bevordelijk dat zij voortdurend de verbeelding prikkelt of op obsessieve wijze een nieuw bezitsobject zoekt.
3. De sexuele controle door een bepaalde sociale of religieuze "moraal" diende plannen die niets uitstaande hadden met de evolutie, doch eerder met het tegendeel ervan.
4. In onderdrukte samenlevingen splitste de Kracht (de energie van de voorstelling van de gewaarwording van het inwen-dig-lichamelijke) zich richting schemertoestand en daar vermenigvuldigden zich de gevallen van "bezetenen", "tovenaars", heiligschenners en allerlei soorten misdadigers, die zich vermaakten met het leed en de vernietiging van het leven en de schoonheid. In sommige stammen en beschavingen waren de misdadigers zowel onder de rechters als onder de terechtgestelden te vinden. In andere gevallen werd alles wat te maken had met wetenschap en vooruitgang vervolgd, omdat het zich verzette tegen wat irrationeel was, tegen wat schemerig was en tegen wat onderdrukt werd.
5. Zowel bij bepaalde primitieve volken als bij zogenaamde "ontwikkelde beschavingen" treft men nog steeds sexuele onderdrukking aan. Ofschoon de oorsprong van deze situatie in beide gevallen verschillend is, is het voor de hand liggend dat in beide de vernietigende werking groot is.
6. Als je me om meer uitleg vraagt, zeg ik je dat de sex in werkelijkheid heilig is en het centrum is van waaruit het leven en elke scheppende kracht ontspringt. Zoals ook iedere vernietiging daar zijn oorsprong vindt, wanneer de wezenlijke functie ervan niet is opgelost.
7. Geloof nooit de leugens van hen die het leven vergiftigen, wanneer zij toespelingen maken op de sex als iets verachte-lijks. Integendeel, zij bevat schoonheid en is niet voor niets verbonden met de edelste gevoelens van de liefde.
8. Wees dus voorzichtig en beschouw de sex als een groot wonder dat met tact moet worden behandeld, zodat het niet ontardt in een bron van tegenstrijd of desintegratie van de levenskracht.

XVIII. ACTIE EN REACTIE VAN DE KRACHT

Ik legde je voorheen uit: "Wanneer je een grote kracht, vreugde en goedheid in je hart vindt, of wanneer je je vrij voelt en zonder tegenstrijdigheden, wees dan onmiddellijk innerlijk dankbaar".

1. "Dankbaar zijn" betekent de positieve stemmingen concentreren, geassocieerd met een beeld, met een voorstelling. Die zo gebonden positieve stemming staat toe dat, door in ongunstige situaties iets op te roepen, datgene opkomt wat het in voorgaande momenten vergezelde. Daar deze mentale "lading" boven-dien verheven kan zijn door voorgaande herhalingen, is deze in staat negatieve emoties te verjagen die bepaalde omstandigheden zouden kunnen opleggen.

2. Door dit alles, zal dat wat je vroeg in weldaad versterkt vanuit je innerlijk terugkeren, mits je vele positieve stemmingen in je hebt geaccumuleerd. En ik hoef je niet te herhalen, dat dit mechanisme (verwarrenderwijs) diende om voorwerpen of personen "buiten te laden", ofwel innerlijke wezens die zich "projecteerden", waarbij men geloofde dat zij verzoeken en vragen zouden behartigen.

XIX. DE INNERLIJKE TOESTANDEN

Je dient nu voldoende perceptie te verkrijgen van de innerlijke toestanden, waarin je je gedurende je leven kunt bevinden en in het bijzonder gedurende je op evolutie gerichte werk. Ik heb geen andere manier om de beschrijving te doen dan met beelden (in dit geval, allegorieën). Deze beelden hebben volgens mij het vermogen om complexe gemoedstoestanden "visueel" te concentreren. Anderzijds introduceert de eigenaardigheid om zulke toestanden aaneen te schakelen, alsof ze verschillende momenten waren van eenzelfde proces, een variant op de altijd gefragmenteerde beschrijvingen waar diegenen ons aan gewend hebben die zich bezighouden met deze dingen.

1. De eerste toestand waarin het zinloze (waar we het in het begin over hadden) overheerst, zal "diffuse vitaliteit" genoemd worden. Alles is gericht op lichamelijke behoeften, maar die worden dikwijls verward met wensen en tegenstrijdige beelden. Daar bestaat duisterheid in de beweegredenen en de bezigheden. In die toestand verblijft men in een armzalig bestaan, verloren tussen veranderlijke vormen. Van daaruit kan men zich slechts langs twee wegen ontwikkelen: de weg van de dood of die van de mutatie.

2. De weg van de dood plaatst je in de aanwezigheid van een chaotisch en donker landschap. Oude volken kenden deze doorgang en situeerden die bijna altijd "onder de grond", of in de gapende diepten. Ook bezochten sommigen dat rijk, om later "te herrijzen" in lichtvolle niveau's. Laat goed tot je doordringen, dat "onder" de dood de diffuse vitaliteit bestaat. Misschien brengt de menselijke geest de sterfelijke ontbinding in verband met daarop volgende verschijnselen van transformatie en misschien associeert zij ook de diffuse beweging met die, die aan de geboorte voorafgaat. Als je richting stijgend is betekent de "dood" een breuk met je voorafgaande etappe. Over de weg van de dood stijgt men naar een andere toestand.

3. Daar aankomend treft men het toevluchtsoord van de teruggang aan. Van daaruit openen zich twee wegen: die van het berouw en die andere, die diende voor de stijging, d.w.z.: de weg van de dood. Als je de eerste neemt, is dat omdat je beslissing neigt naar breken met je vroegere leven. Als je teruggaat over de weg van de dood, val je terug in de afgronden, met die gewaarwording van gesloten cirkel.

4. Welnu, ik zei je dat er een ander pad was om aan de afgrondelijke vitaliteit te ontsnappen, en wel de weg van de mutatie. Als je die weg kiest, is dat omdat je uit je armzalige toestand wenst weg te komen, maar zonder bereid te zijn enige van haar ogenschijnlijke weldaden op te geven. Het is dus een verkeerde weg, bekend als "de weg van de kromme hand". Vele monsters zijn vanuit de diepten van dit slinkse pad tevoorschijn gekomen. Zij wilden de hemelen stormenderhand veroveren zonder de hel op te geven, en hebben derhalve oneindige tegenstrijd in de gewone wereld geprojecteerd.

5. Ik neem aan dat je door op te stijgen uit het rijk van de dood en door je oprechte berouw reeds bent aangekomen in het oord van de neiging. Twee dunne kroonlijsten ondersteunen je verblijfplaats: het behoud en de frustratie. Het behoud is onecht en onbestendig. Als je daarvoor kiest, leef je in de veronderstelling duurzaam te verpozen, maar in werkelijkheid zak je snel omlaag. Als je de weg van de frustratie neemt, is je klim pijnlijk, alhoewel de enige-niet-onechte.

6. Van mislukking tot mislukking kun je bij de volgende rustplaats aankomen, die “oord van de vertakking” genoemd wordt. Let goed op de twee wegen die je nu voor je hebt: of je neemt de weg van de vastberadenheid, die je naar het voortbrengen voert, of je neemt de weg van de wrok, die je opnieuw doet afdalen naar de teruggang. Daar sta je voor het dilemma: of je besluit voor het doolhof van het bewuste leven (en je doet dat vastbesloten), of je keert gekwetst terug naar je vroegere leven. Velen die er niet in slaagden zich te overtreffen, snijden daar hun mogelijkheden af.

7. Maar jij die vastberaden verder geklommen bent, bevind je nu in het rustoord, bekend als “voortbrenging”. Daar heb je drie deuren: de één heet “Val”, de ander “Poging” en de derde “Degradatie”. De Val brengt je rechtstreeks naar de diepten en alleen een ongeluk van buiten af zou je daar naar toe kunnen duwen. Het is onwaarschijnlijk dat je die deur kiest. Terwijl die van de Degradatie je indirect naar de afgronden voert, terugkerend op je schreden in een soort wervelende spiraal, waarin je voortdurend bezig bent met het heroverwegen van al hetgeen je verloren hebt en van al hetgeen je geofferd hebt. Dit gewetensonderzoek, dat leidt tot de Degradatie, is ongetwijfeld een verkeerd onderzoek, waarin je sommige dingen die je vergelijkt, onderwaardeert en in een wanverhouding plaatst. Je vergelijkt de inspanning van het klimmen met die “weldaden” die je hebt opgegeven. Maar als je de dingen nader bekijkt zul je zien, dat je om deze reden niets hebt opgegeven, maar om andere redenen. Dus de Degradatie begint met het vervalsen van de beweegredenen, die met de klim duidelijk niets te maken hadden. Ik vraag je nu: wat verraadt de geest? Misschien de valse beweegredenen van het aanvankelijk enthousiasme? Misschien de moeilijkheid van de onderneming? Misschien de vervalste herinnering aan offers die niet bestonden of die aangedreven werden om heel andere redenen? Ik zeg je en ik vraag je nu: je huis raakte reeds lang geleden in brand. Daarom besloot je tot de klim, of denk je nu dat het in brand raakte door te klimmen? Heb je wellicht gekeken naar wat er gebeurde met de andere huizen in de omgeving?... Er is geen twijfel aan dat je de middelste deur moet kiezen.

8. Bestijg het bordes van de “Poging” en je zult aankomen bij een onstabiele koepel. Verplaats je van daaruit langs een smalle en kronkelende doorgang, welke je zult herkennen als de “veranderlijkheid”, totdat je aankomt bij een uitgestrekte en lege ruimte (als een platform), die de naam draagt: “open-ruimte-van-de-energie”.

9. In die ruimte kun je bevreesd raken door de verlatenheid en onmetelijkheid van het landschap en door de verschrikkelijke stilte van die, door enorme, onbeweeglijke sterren, vreemd veranderde nacht. Daar, recht boven je hoofd, zul je vastgeklonken aan het firmament de insinuerende vorm van de Zwarte Maan zien... een vreemde verduisterde maan die zich recht tegenover de Zon bevindt. Daar dien je geduldig en met diep vertrouwen de dageraad af te wachten, want er kan niets slechts gebeuren, als je je kalmte bewaart.

10. Het zou in die situatie kunnen gebeuren, dat je een onmiddelijk vertrek daar vandaan zou willen regelen. Als dat gebeurt, zou je je op de tast waar dan ook naartoe kunnen begeven, in plaats van behoedzaam de dag af te wachten. Je dient je te herinneren dat elke beweging daar, (in het donker), vals is en in het algemeen “improvisatie” wordt genoemd. Als je, vergetend wat ik je hier nu zeg, begint met het improviseren van bewegingen, wees er dan zeker van dat je zult worden meegesleurd door een wervelwind van paden en oorden tot aan de donkerste diepte van de ontbinding.

11. Wat moet het moeilijk zijn om te begrijpen dat de innerlijke toestanden met elkaar verbonden zijn! Als je zou zien welk een onbuigzame logica het bewustzijn heeft, zou je opmerken dat degene die in de beschreven situatie blindelings improviseert, op noodlottige wijze begint te degraderen en zichzelf gaat degraderen; daarna komen in hem de frustratiegevoelens op en valt hij daarna verder in de wrok en in de dood, alwaar al wat hij eens in staat was waar te nemen, verloren gaat in vergetelheid.

12. Als je erin slaagt in de vlakke de dag te bereiken, zal de stralende zon voor je ogen opgaan, die je voor het eerst de werkelijkheid zal tonen met zijn licht. Dan zul je zien dat in al wat bestaat een Plan leeft.

13. Het is onwaarschijnlijk dat je daar vandaan naar beneden valt, tenzij je uit vrije wil wenst af te dalen naar donkerder gebieden, om het licht in de duisternis te brengen.

Het is niet waardevol deze onderwerpen nog verder te ontwikkelen, omdat zij zonder ervaring bedrieglijk werken en zodoende dat wat realiseerbaar is, verplaatsen naar het terrein van de verbeelding. Moge datgene wat tot zover gezegd is van nut zijn. Als dat wat is uitgelegd je niet van nut mocht zijn, wat zou je kunnen tegenwerpen, aangezien niets fundament en rede heeft voor het scepticisme, dat vergelijkbaar is met het beeld in een spiegel, met het geluid van een echo, met de schaduw van een schaduw.

XX. DE INNERLIJKE WERKELIJKHEID

1. Let op mijn beschouwingen. Je dient er slechts zinnebeeldige verschijnselen en landschappen van de externe wereld in aan te voelen. Maar daarin zijn ook werkelijke beschrijvingen van de mentale wereld.

2. Je dient evenmin te geloven dat de “plaatsen”, waar je al gaande doorheen komt, enig soort van onafhankelijk bestaan hebben. Soortgelijke verwarring heeft dikwijls diepgaande leren verduisterd en zodoende geloven sommigen tot op heden dat de hemel, de hel, engelen, demonen, monsters, betoverde kastelen, verborgen steden en nog meer van dergelijke dingen een zichtbare realiteit hebben voor de “verlichten”. Hetzelfde vooroordeel maar in omgekeerde zin heeft vat gekregen op de sceptici zonder wijsheid, die deze dingen afdeden als simpele illusies of pijnlijke hallucinaties van koortsachtige geesten.

3. Ik herhaal dus nogmaals dat je in dit alles moet begrijpen dat het gaat om waarachtige geestestoestanden, ook al worden ze gesymboliseerd met voorwerpen die behoren tot de uiterlijke wereld.

4. Neem rekenschap van hetgeen gezegd is en leer de waarheid achter de zinnebeeldige voorstellingen te ontdekken, die in bepaalde gevallen de geest misleiden, maar in andere realiteiten vertolken die onmogelijk te bevatten zijn zonder een beeldvoorstelling.

Toen er verhaald werd over de steden der goden, waar vele helden uit verschillende volken naar toe wilden; toen er verhaald werd over paradijzen, waar goden en mensen in hun oorspronkelijke verheerlijkte natuur samenleefden; toen er verhaald werd over ineensstorting en zondvloed, werd een grote innerlijke waarheid gezegd.

Later brachten de verlossers hun boodschappen en kwamen tot ons in dubbele natuur om die nostalgische verloren eenheid te herstellen.

Ook toen zei men een grote innerlijke waarheid.

Maar toen men dit alles zei en het buiten de geest plaatste, vergiste men zich of loog men.

In omgekeerde zin verplicht de externe wereld verwisseld met de innerlijke blik deze laatste tot het doorlopen van nieuwe wegen.

Zo vliegt de held van dit tijdperk vandaag naar de sterren. Hij vliegt door voorheen onbekende gebieden. Hij vliegt van zijn wereld naar buiten en wordt, zonder het te weten, voortgedreven naar het innerlijk centrum van licht.

De Ervaring

Officie

Wordt gedaan op verzoek van een groep personen.

Officiant: Mijn geest is onrustig.

Gezamenlijk: Mijn geest is onrustig.

Officiant: Mijn hart geschokt.

Gezamenlijk: Mijn hart geschokt.

Officiant: Mijn lichaam gespannen.

Gezamenlijk: Mijn lichaam gespannen.

Officiant: Ik ontspan mijn lichaam, mijn hart en mijn geest.

Gezamenlijk: Ik ontspan mijn lichaam, mijn hart en mijn geest.

Waar mogelijk, zitten de aanwezigen. De Assistent gaat staan en citeert een Principe of een gedachte uit De Innerlijke Blik, in overeenstemming met de omstandigheden en nodigt uit daarover te mediteren. Er gaan enkele minuten voorbij en tenslotte leest de Officiant staande langzaam de volgende zinnen op, een pauze latend na iedere zin.

Officiant: Ontspan volledig je lichaam en kalmeer de geest...

Stel je dan een doorzichtige en lichtgevende bol voor die tot je neerdaalt om zich in je hart te vestigen...

Je zult herkennen dat de bol begint te veranderen in een uitgroeiende gewaarwording binnenin je borst...

De gewaarwording van de bol groeit vanuit je hart tot buiten het lichaam, terwijl jij je ademhaling verruimt...

In je handen en in de rest van het lichaam zul je nieuwe gewaarwordingen hebben...

Je zult toenemende golvingen waarnemen en positieve emoties en herinneringen zullen in je opwellen...

Laat de doorstroom van de Kracht ongehinderd plaatsvinden. Die Kracht die energie geeft aan je lichaam en geest...

Laat de Kracht zich in je openbaren...

Tracht haar licht te zien binnenin je ogen en belet niet de op zichzelf staande werking ervan... Voel de Kracht en haar innerlijke lichtglans...

Laat toe dat die zich in alle vrijheid openbaart...

Assistent: Met deze Kracht die we hebben ontvangen, concentreren we de geest op de vervulling van dat wat we werkelijk nodig hebben...

Nodigt iedereen uit te gaan staan om het Verzoek te doen. Dan laat men enige tijd voorbij gaan.

Officiant: Vrede, Kracht en Vreugde!

Gezamenlijk: Ook voor jou, Vrede, Kracht en Vreugde.

Handoplegging

Wordt gedaan op verzoek van één of meerdere personen. Officiant en Assistent staan.

Officiant: Mijn geest is onrustig.

Gezamenlijk: Mijn geest is onrustig.

Officiant: Mijn hart geschokt.

Gezamenlijk: Mijn hart geschokt.

Officiant: Mijn lichaam gespannen.

Gezamenlijk: Mijn lichaam gespannen.

Officiant: Ik ontspan mijn lichaam, mijn hart en mijn geest.

Gezamenlijk: Ik ontspan mijn lichaam, mijn hart en mijn geest.

*Officiant en Assistent gaan zitten en laten enige tijd voorbij gaan.
De Officiant gaat staan.*

Officiant: Als je de Kracht wilt ontvangen, moet je begrijpen dat je op het moment van de handoplegging nieuwe gewaarwordingen zult ervaren. Je zult toenemende golvingen waarnemen en positieve emoties en herinneringen zullen in je opwellen. Wanneer dat gebeurt, laat je de doorstroom van de Kracht ongehinderd plaatsvinden...

Laat de Kracht zich openbaren in jou en belet niet de op zichzelf staande werking ervan...

Voel de Kracht en haar innerlijke lichtglans...

Laat toe dat zij zich vrijelijk openbaart...

Na enige tijd gaan Officiant en Assistent staan.

Assistent: Wie de Kracht wil ontvangen, kan gaan staan.

De Assistent nodigt, overeenkomstig het aantal deelnemers, uit om naast de stoelen te blijven staan of om een kring te vormen rond de Officiant. Kort daarna begint de Officiant de handoplegging. De Assistent vergemakkelijkt, als dat nodig is, de verplaatsing van de

deelnemers en vergezelt, af en toe, sommigen naar hun stoelen. Als de Handoplegging beëindigd is laat men enige tijd voorbij gaan voor het verwerken van de ervaring.

Assistent: Met deze Kracht die we hebben ontvangen concentreren we de geest op de vervulling van dat wat we werkelijk nodig hebben, of wel we concentreren de geest op dat wat een zeer geliefd iemand werkelijk nodig heeft

Nodigt iedereen uit te gaan staan om in stilte hun verzoeken te doen. Soms formuleert iemand van de aanwezigen een Verzoek voor iemand die aanwezig of afwezig is.

Men laat enige tijd voorbij gaan.

Officiant: Vrede, Kracht en Vreugde!

Gezamenlijk: Ook voor jou, Vrede, Kracht en Vreugde.

Welbevinden

Wordt gedaan op verzoek van een groep personen. De deelnemers zitten, als dat mogelijk is. Officiant en Assistent staan.

Assistent: Wij zijn hier bijeen om ons onze geliefde personen in herinnering te brengen. Sommigen van hen hebben moeilijkheden in hun gevoelsleven, in hun relaties, of met hun gezondheid. Naar hen richten we onze gedachten en onze beste wensen.

Officiant: We vertrouwen erop dat ons verzoek om welbevinden bij hen aankomt. We denken aan onze geliefde personen; we voelen de aanwezigheid van onze geliefde personen en we ervaren het contact met onze geliefde personen.

Assistent: We zullen kort de tijd nemen om te mediteren over de moeilijkheden die deze personen ondervinden.

Men laat enkele minuten in stilte voorbij gaan opdat de deelnemers kunnen mediteren.

Officiant: We zouden deze personen nu onze beste wensen willen laten voelen. Een golf van verlichting en welbevinden moet bij hen aankomen...

Assistent: Laten we kort de tijd nemen om mentaal de welzijnstoestand te plaatsen die we wensen voor onze geliefde personen.

Men laat enkele minuten voorbij gaan opdat de deelnemers kunnen mediteren.

Officiant: We zullen deze ceremonie beëindigen met het geven van de gelegenheid voor diegenen die dat willen, de aanwezigheid te voelen van die geliefde personen die, *ook al zijn zij niet hier in onze tijd en in onze ruimte*, met ons verbonden zijn door de ervaring van de liefde, de vrede en de warme vreugde...

Men laat een korte tijd voorbij gaan.

Officiant: Dit is goed geweest voor anderen, troostend voor ons en inspirerend voor onze levens. We groeten allen, gedompeld in deze stroom van welbevinden, gesterkt door de goede wensen van de hier aanwezigen.

Bescherming

Ceremonie van individuele of collectieve deelname. Iedereen staat. Officiant en Assistent tegenover de kinderen en zij omringd door de aanwezigen.

Assistent: Deze ceremonie heeft tot doel kinderen deel te laten nemen aan onze gemeenschap.

Sinds mensenheugenis zijn kinderen het voorwerp van ceremonies geweest, zoals doop, naamgeving, enzovoorts. Door middel daarvan werd de verandering van situatie, de verandering van etappe in de mens erkent. Er bestonden en bestaan bepaalde wettelijke formaliteiten door middel waarvan de geboorte, de plaats waar dit feit zich voordeed, enz. wordt vastgesteld. De spirituele transcendentie die een ceremonie van dit type vergezelt, heeft echter niets te maken met de kilheid van de geschreven certificaten, maar is verbonden met de grote vreugde van de ouders en de gemeenschap wanneer de kinderen in het openbaar worden voorgesteld.

Dit is een ceremonie door middel waarvan de status van de kinderen verandert door deelgenoot te worden van een gemeenschap die zich ertoe verbindt zorg voor hen te dragen in geval ongelukkige omstandigheden hen hulpeloos achterlaten.

In deze ceremonie wordt bescherming gevraagd voor de kinderen en de gemeenschap neemt hen op als hun nieuwe kinderen.

Nadat enige tijd voorbij is gegaan, wendt de Officiant zich vriendelijk tot de aanwezigen.

Officiant: We vragen bescherming voor deze kinderen.

Assistent: Wij nemen hen vreugdevol op en we verbinden ons hen bescherming te geven.

Officiant: Wij verheffen nu onze beste wensen... Vrede en Vreugde voor iedereen!

Legt vriendelijk een hand op het hoofd van elk kind en kust het op het voorhoofd.

Huwelijk

Iedereen staat. Eén of meerdere paren. Officiant en Assistent staan tegenover de paren.

Assistent: Sinds mensenheugenis zijn huwelijken ceremonies geweest van toestandsverandering van de personen.

Wanneer iemand een nieuwe levensetappe afsluit of begint, laat hij die situatie gewoonlijk vergezeld gaan van een bepaald ritueel. Ons persoonlijke of sociale leven is verbonden met min of meer door de gewoonten aanvaardde rituelen. We groeten 's ochtends anders dan 's avonds; we geven de hand aan een bekende; we vieren een verjaardag, een studieafsluiting of een verandering van werkkring. Onze sporten gaan gepaard met ritueel en onze godsdienstige, partijpolitieke en burgerlijke ceremonies plaatsen ons in de juiste situatie al naar gelang het geval.

Het huwelijk is een belangrijke verandering in de toestand van de personen en in alle landen vereist deze gebeurtenis bepaalde wettelijke formaliteiten. Dat wil zeggen, de echtelijke relatie plaatst de echtgenoten in een nieuwe situatie ten aanzien van de gemeenschap en de Staat. Maar wanneer een paar huwelijksbanden vastlegt, doet het dat denkend in een nieuwe levensstijl, doet het dat met diep gevoel en niet met formele geest.

Dus bestaat in deze ceremonie van toestandsverandering de intentie om een nieuwe en zo mogelijk duurzame band te smeden met een andere persoon. Er is de wens het beste te ontvangen van de ander en het beste te geven aan de ander. Er is de intentie de band verder uit te breiden door kinderen op de wereld te brengen of te adopteren.

Het huwelijk aldus beijkend, verlenen we belangrijkheid aan de wettige kant van de verbintenis, maar wat de spirituele en emotionele betekenis betreft, zeggen we dat alleen de echtgenoten betekenis geven aan deze ceremonie.

Met andere woorden. Deze ceremonie plaatst twee mensen in de situatie een nieuw leven te beginnen en dit is dus de ceremonie waarin de huwelijkskandidaten dat diepe verbond verwezenlijken, in overeenstemming met hun eigen gevoel.

Niet wij verbinden hen in de echt, maar zij verbinden ekaar in de echt in bijzijn van onze gemeenschap.

Officiant: En opdat deze ceremonie echt en waarachtig zij, vragen wij: (*zich wendend tot één van de twee die het bruidspaar vormen*) Wat is voor jou dit huwelijk?

De aangesprokene verklaart met luide stem...

Officiant: (*zich tot de ander wendend*) Wat is voor jou dit huwelijk?

De aangesprokene verklaart met luide stem...

Officiant: Dien ten gevolge zal dit huwelijk in overeenstemming zijn met de uitgesproken wensen en met de diepste intenties (Groet hartelijk het echtpaar/ de echtparen).

Stervensbegeleiding

Dit is een ceremonie van veel genegenheid en vereist van degeen die hem uitvoert dat hij/zij het beste van zichzelf geeft.

De ceremonie kan herhaald worden op verzoek van de geïnteresseerde of van degenen die hem/haar verzorgen.

De Officiant alleen met de stervende.

Onafhankelijk van de ogenschijnlijke geestestoestand van helderheid of bewusteloosheid van de stervende spreekt de Officiant heel dichtbij hem/haar met zachte, heldere en kalme stem.

Officiant: De herinneringen van je leven zijn het oordeel van je handelingen. Je kunt je in korte tijd veel herinneren van het beste wat er in je is. Herinner dus, maar zonder schrik en zuiver je geheugen.

Herinner op zachte wijze en kalmeer je geest...

Laat enkele minuten in stilte voorbij gaan, waarna hij/zij opnieuw het woord neemt met dezelfde toon en intensiteit.

Verwerp nu de schrik en de ontmoediging...

Verwerp nu het verlangen om naar duistere regionen te vluchten...

Verwerp nu het vastzitten aan de herinneringen...

Blijf nu innerlijk vrij, met onverschilligheid tegenover het droombeeld van het landschap...

.....

Neem nu het besluit om op te stijgen...

Het zuivere Licht straalt over de toppen van de hoge bergketens en de wateren van de duizend kleuren stromen temidden van onherkenbare melodieën naar kristallen hoogvlakten en weidevelden...

Wees niet bang voor de druk van het Licht dat jou met steeds meer kracht van zijn centrum verwijdert. Neem het in je op als ware het een vloeistof of een wind, want in het Licht is waarachtig het leven...

Wanneer je in de grote bergketen de verborgen stad aantreft, moet je de ingang kennen. Maar dit zul je weten op het moment dat je leven getransformeerd is. Haar enorme muren zijn geschreven in figuren, zijn geschreven in kleuren, ze zijn "gevoeld". In deze stad bewaart men wat gedaan is en wat nog te doen is...

Laat een korte stilte voorbij gaan, waarna hij/zij opnieuw het woord neemt met dezelfde toon en intensiteit.

Je bent verzoend...

Je bent gezuiverd...

Bereid je voor om de mooiste Stad van Licht binnen te gaan, deze stad die nooit door het oog is waargenomen, wiens gezang nooit beluisterd werd door het menselijk oor...
Kom, bereid je voor om het mooiste Licht binnen te gaan...

Dood

Officiant: Het leven heeft opgehouden in dit lichaam. We moeten de inspanning doen om in onze geest het beeld van dit lichaam en het beeld van degenen die we ons nu herinneren van elkaar te scheiden...

Dit lichaam hoort ons niet. Dit lichaam is niet degenen die we ons herinneren...

Degeen die de aanwezigheid van een ander leven, los van het lichaam, niet voelt, overweeg dat ook al heeft de dood het lichaam verlamd, de in het leven verrichte daden doorwerken en hun invloed nooit tot stilstand gebracht zal worden. Deze ketting van handelingen die gedurende het leven in gang werd gezet, kan door de dood niet worden tegengehouden. Hoe diepgrondig is de meditatie over deze waarheid, ook al wordt de transformatie van een handeling in een andere niet helemaal begrepen!

En degenen die de aanwezigheid van een ander, van het lichaam gescheiden, leven voelt, overweeg eveneens dat de dood alléén het lichaam heeft verlamd; dat de geest zich nogmaals zegevierend heeft bevrijd en zich een weg baant naar het Licht...

Welke onze opvatting ook moge zijn, laten we niet treuren om de lichamen. Laten we liever mediteren over de wortel van onze geloofsvoorstellingen en een zachte en stille vreugde zal tot ons komen...

Vrede in het hart, licht in het verstand!

Erkenning

De Erkenning is een ceremonie van opname in de Gemeenschap. Opname door gemeenschappelijke ervaringen, door gedeelde idealen, houdingen en werkwijzen.

Wordt gedaan op verzoek van een groep personen en na een Officie. Degenen die gaan deelnemen moeten de tekst in handen hebben.

Officiant en Assistent staan.

Assistent: Om de uitvoering van deze ceremonie werd verzocht door die personen die actief bij onze gemeenschap betrokken willen zijn. Hier zal men uiting geven aan een persoonlijke en gezamenlijke verbintenis, om te werken voor de verbetering van het leven van eenieder en voor de verbetering van het leven van onze naaste medemens.

De Assistent nodigt degenen die getuigenis willen afleggen uit te gaan staan.

Officiant: De pijn en het leed die wij mensen ondervinden zullen afnemen als de goede kennis vooruit gaat, niet de kennis ten dienste van het egoïsme en de onderdrukking.

De goede kennis leidt tot gerechtigheid.

De goede kennis leidt tot verzoening.

De goede kennis leidt ook tot het ontraadselen van wat heilig is in de diepte van het bewustzijn.

Assistent (en allen die getuigenis afleggen, lezen):

We beschouwen de mens als hoogste waarde, die boven het geld, de Staat, de religie, de sociale modellen en systemen staat.

We geven impuls aan de vrijheid van gedachte.

We bevorderen de gelijkheid van rechten en de gelijkheid van kansen voor alle mensen.

We erkennen en bemoedigen de diversiteit van gewoonten en culturen.

We verzetten ons tegen elke discriminatie.

We heiligen de gerechtigde weerstand tegen iedere vorm van lichamelijk, economisch, racistisch, religieus, sexueel, psychologisch en moreel geweld.

Officiant: Anderzijds, daar niemand het recht heeft om anderen vanwege hun godsdienst of hun niet-godsdienstigheid te discrimineren, eisen we voor ons het recht op onze spiritualiteit en ons geloof in de onsterfelijkheid en in het heilige te verkondigen.

Onze spiritualiteit is niet de spiritualiteit van het bijgeloof, is niet de spiritualiteit van de intolerantie, is niet de spiritualiteit van het dogma, is niet de spiritualiteit van het religieuze geweld; het is de spiritualiteit die gewekt is uit haar diepe slaap om de mensen te voeden in hun beste aspiraties.

Assistent (en allen die getuigenis afleggen, lezen):

We willen samenhang geven aan onze levens door wat we denken, voelen en doen met elkaar in overeenstemming te brengen.

We willen het slechte bewustzijn overwinnen door onze mislukkingen te erkennen.

We streven ernaar te overreden en te verzoenen.

We stellen ons een groeiende vervulling van die regel ten doel, die ons eraan herinnert "anderen te behandelen zoals we behandeld willen worden".

Officiant: We zullen een nieuw leven beginnen.

We zullen in ons innerlijk de tekens van het heilige zoeken en we zullen onze boodschap naar anderen brengen.

Assistent *(en allen die getuigenis afleggen, lezen):*

Vandaag zullen we de vernieuwing van ons leven beginnen. We zullen beginnen de mentale vrede en de Kracht te zoeken, die ons vreugde en overtuiging geeft. Daarna zullen we naar de personen gaan die ons het meest aan het hart liggen, om met hen al het grote en goede te delen dat ons is overkomen.

Officiant: Voor iedereen Vrede, Kracht en Vreugde!

Assistent *(en alle aanwezigen):*

Ook voor jou Vrede, Kracht en Vreugde.

De Weg

Als je gelooft dat je leven eindigt met de dood, dan heeft wat je denkt, voelt en doet geen zin. Alles eindigt in de incoherentie, in de desintegratie.

Als je gelooft dat je leven niét eindigt met de dood, moet wat je denkt in overeenstemming zijn met wat je voelt en met wat je doet. Alles moet vooruit gaan naar de samenhang, naar de eenheid.

Als je onverschillig bent voor de pijn en het leed van anderen, zal alle hulp die je vraagt geen rechtvaardiging vinden.

Als je niét onverschillig bent voor de pijn en het leed van anderen, moet je wat je voelt doen overeenkomen met wat je denkt en doet om anderen te helpen.

Leer anderen te behandelen op de wijze waarop je behandeld wilt worden.

Leer pijn en leed te overwinnen in jezelf, in je naaste medemens en in de menselijke samenleving.

Leer weerstand te bieden tegen het geweld dat in jou is en buiten jou is.

Leer de tekens te herkennen van het heilige in jou en buiten jou.

Laat je leven niet voorbij gaan zonder jezelf te vragen: "wie ben ik?"

Laat je leven niet voorbij gaan zonder jezelf te vragen: "waar ga ik naartoe?"

Laat geen dag voorbij gaan zonder jezelf antwoord te geven op wie je bent.

Laat geen dag voorbij gaan zonder jezelf antwoord te geven op waar je naartoe gaat.

Laat geen grote vreugde voorbij gaan zonder innerlijk daarvoor te bedanken.

Laat geen groot verdriet voorbij gaan zonder innerlijk die vreugde terug te vorderen die daar bewaard werd.

Stel je niet voor dat je alleen bent in je dorp, in je stad, op Aarde en in de oneindige werelden.

Stel je niet voor dat je aan deze tijd en aan deze ruimte vastgeketend bent.

Stel je niet voor dat in jouw dood de eenzaamheid zich vereeuwigd.

INHOUD

HET BOEK

- I. De Meditatie.
- II. Bereidheid om te begrijpen.
- III. De Zinloosheid.
- IV. De Afhankelijkheid.
- V. Voorgevoel van de Zin.
- VI. Droom en Ontwaken.
- VII. Aanwezigheid van de Kracht.
- VIII. Controle van de Kracht.
- IX. Manifestaties van de Energie.
- X. Onmiskenbaarheid van de Zin.
- XI. Het Centrum van Licht.
- XII. De Ontdekkingen.
- XIII. De Principes.
- XIV. De Gids van de Innerlijke Weg.
- XV. De Ervaring van Vrede en Doorstroom van de Kracht.
- XVI. Projectie van de Kracht.
- XVII. Verlies en Onderdrukking van de Kracht.
- XVIII. Actie en Reactie van de Kracht.
- XIX. De Innerlijke Toestanden.
- XX. De Innerlijke Werkelijkheid.

DE ERVARING

Officie.
Handoplegging
Welbevinden.
Bescherming.
Huwelijk.
Stervensbegeleiding.
Dood.
Erkenning.

DE WEG